

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MELCHIOR WATHELET
της 25ης Ιανουαρίου 2018¹

Υπόθεση C-564/16 P

**Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης
(EUIPO)
κατά**

Puma SE

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 8, παράγραφος 5 – Διαδικασία ανακοπής – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 – Κανόνες 19 και 50, παράγραφος 1 – Έννοια της “φήμης” – Αποδεικτική ισχύς των προγενέστερων αποφάσεων του EUIPO που αναγνωρίζουν τη φήμη προγενέστερου σήματος – Έννοια της “προγενέστερης πρακτικής ως προς την έκδοση αποφάσεων” – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Διαδικαστικές υποχρεώσεις των τμημάτων προσφυγών του EUIPO»

I. Εισαγωγή

1. Με την αίτησή του αναιρέσεως, το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Σεπτεμβρίου 2016, Puma κατά EUIPO – Gemma Group (απεικόνιση αιλουροειδούς σε άλμα) (T-159/15, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2016:457), με την οποία αυτό ακύρωσε την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1207/2014-5), η οποία αφορούσε διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Puma SE² και της Gemma Group Srl³ (στο εξής: επίμαχη απόφαση).

2. Το επίμαχο στην αίτηση αναιρέσεως ζήτημα μπορεί να έχει πρακτική σημασία στην εφαρμογή των διαδικασιών ανακοπής που κινούνται βάσει του λόγου που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης]⁴. Συγκεκριμένα, πρέπει να διαπιστωθεί αν ο δικαιούχος σήματος ο οποίος για τον λόγο αυτόν ασκεί ανακοπή κατά της καταχωρίσεως νέου σήματος δύναται να στηρίξει το αίτημά του απλώς και μόνον επικαλούμενος το γεγονός ότι η φήμη του σήματός του έχει ήδη αποδειχθεί σε αποφάσεις του EUIPO εκδοθείσες σε διαφορές μεταξύ άλλων διαδίκων.

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

² Στο εξής: Puma.

³ Στο εξής: Gemma Group.

⁴ ΕΕ 2009, L 78, σ. 1.

II. Το νομικό πλαίσιο

A. Ο κανονισμός 207/2009

3. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, «[κ]ατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου σήματος [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], τα σήμα αυτό χαίρει φήμης στην [Ένωση] και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς εύλογη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη».

4. Μεταξύ των διατάξεων του επιγραφόμενου «Διαδικασία προσφυγής» τίτλου VII του κανονισμού 207/2009, το άρθρο 63, παράγραφος 2, έχει ως εξής:

«Κατά την εξέταση της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή για τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους.»

5. Κατά το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009, «[ο]ι αποφάσεις του [EUIPO] πρέπει να αιτιολογούνται. Δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο σε λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση».

6. Το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009 προβλέπει τα εξής:

«1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [EUIPO] εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το [EUIPO] μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

7. Τέλος, κατά το άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009:

«1. Σε κάθε διαδικασία ενώπιον του [EUIPO], επιτρέπονται ιδίως τα ακόλουθα αποδεικτικά μέσα:

[...]

γ) η προσκόμιση εγγράφων και δειγμάτων·

[...]».

B. Ο κανονισμός (ΕΚ) 2868/95

8. Κατά τον κανόνα 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα⁵:

«Εντός της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο ανακόπτων πρέπει επίσης να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη, εγκυρότητα και έκταση της προστασίας του προγενέστερου σήματος ή του προγενέστερου δικαιώματος, καθώς επίσης και αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το δικαίωμά του να ασκήσει την ανακοπή. Ειδικότερα, ο ανακόπτων παρέχει τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία:

- α) αν η ανακοπή αφορά σήμα που δεν είναι κοινοτικό σήμα, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την κατάθεση αίτησης ή την καταχώρισή του:
 - i) στην περίπτωση που το σήμα δεν έχει ακόμα καταχωρηθεί, αντίγραφο του σχετικού πιστοποιητικού κατάθεσης ή ισοδύναμο έγγραφο της διοικητικής αρχής στην οποία κατατέθηκε η αίτηση σήματος ή
 - ii) στην περίπτωση που το σήμα έχει καταχωρηθεί, αντίγραφο του σχετικού πιστοποιητικού καταχώρησης και, όπου ενδείκνυται, του πιο πρόσφατου πιστοποιητικού ανανέωσης που αποδεικνύει ότι η περίοδος προστασίας του σήματος υπερβαίνει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και οιαδήποτε παράτασή του, ή ισοδύναμα έγγραφα της διοικητικής αρχής στην οποία έγινε η καταχώρηση του σήματος·
- β) αν η ανακοπή αφορά σήμα που είναι παγκοίμως γνωστό κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το γεγονός ότι το εν λόγω σήμα είναι παγκοίμως γνωστό στο σχετικό έδαφος·
- γ) αν η ανακοπή αφορά σήμα που χαίρει φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού, εκτός από τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο α' της παρούσας παραγράφου, αποδεικτικά στοιχεία που δείχνουν ότι το σήμα χαίρει φήμης, καθώς επίσης και αποδείξεις ή επιχειρήματα που δείχνουν ότι η χρήση, χωρίς εύλογη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή φήμη·

[...]».

9. Κατά τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95:

«Οι διατάξεις που ισχύουν για τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που εξέδωσε την επίδικη απόφαση, εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τη διαδικασία προσφυγής, εκτός αν ορίζεται άλλως.

Ιδιαίτερα στην περίπτωση που η προσφυγή αφορά απόφαση που λήφθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το άρθρο 78α του κανονισμού δεν ισχύει για τις προθεσμίες που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού.

⁵ ΕΕ 1995, L 303, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ 2005, L 172, σ. 4).

Στην περίπτωση που η προσφυγή αφορά απόφαση τμήματος ανακοπών, το τμήμα εξετάζει την προσφυγή μόνον όσον αφορά τα γεγονότα και τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν κατατεθεί εντός των προθεσμιών που ορίζονται ή διευκρινίζονται από το τμήμα ανακοπών σύμφωνα με τον κανονισμό και τους παρόντες κανόνες, εκτός αν το τμήμα θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά γεγονότα και στοιχεία δυνάμει του άρθρου [76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009].»

III. Το ιστορικό της διαφοράς

10. Στις 14 Φεβρουαρίου 2013, η Gemma Group κατέθεσε στο EUIPO αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του κανονισμού 207/2009.

11. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο κατωτέρω εικονιστικό σημείο κυανού χρώματος:

12. Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 7 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μηχανές κατεργασίας ξύλου· μηχανήματα για την κατεργασία αλουμινίου· μηχανήματα για την κατεργασία πολυβινυλοχλωριδίου (PVC)».

13. Η αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* υπ' αριθ. 66/2013, της 8ης Απριλίου 2013.

14. Στις 8 Ιουλίου 2013, η Puma άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχώρισης σήματος η οποία είχε ζητηθεί για όλα τα διαλαμβανόμενα στο σημείο 12 των παρουσών προτάσεων προϊόντα. Ο λόγος ανακοπής ήταν ο διαλαμβανόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

15. Η ανακοπή στηριζόταν ειδικά στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:

- το κατωτέρω εικονιζόμενο εικονιστικό διεθνές σήμα, το οποίο καταχωρίστηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1983 με αριθμό 480105 και του οποίου η ισχύς ανανεώθηκε έως το 2023, το οποίο παράγει αποτελέσματα στην Μπενελούξ, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γαλλία, την Κροατία, την Ιταλία, την Ουγγαρία, την Αυστρία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία και με το οποίο προσδιορίζονται προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 18, 25 και 28 και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 18: «Σακίδια ώμου και ταξιδιωτικά σακίδια, κιβώτια ταξιδιού και βαλίτσες, ιδίως για αθλητικό εξοπλισμό και είδη αθλητικής ενδύσεως»

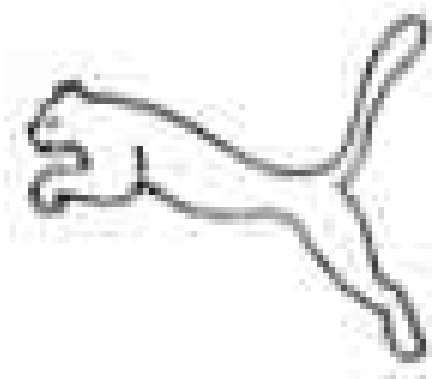
- κλάση 25: «Ενδύματα, μπότες, υποδήματα και παντόφλες»·
- κλάση 28: «Παιχνίδια, αθύρματα, μηχανήματα και όργανα σωματικής ασκήσεως, μηχανήματα και όργανα γυμναστικής και αθλητικός εξοπλισμός (είδη μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις), κατηγορίες στις οποίες περιλαμβάνονται και οι μπάλες αθλημάτων»:

- το κατωτέρω εικονιζόμενο εικονιστικό διεθνές σήμα, το οποίο καταχωρίστηκε στις 17 Ιουνίου 1992 με αριθμό 593987 και του οποίου η ισχύς ανανεώθηκε έως το 2022, το οποίο παράγει αποτελέσματα στην Μπενελούξ, τη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Κροατία, την Ιταλία, την Κύπρο, τη Λετονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, την Αυστρία, την Πολωνία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία, τη Σλοβακία, τη Φινλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο και με το οποίο προσδιορίζονται προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 18, 25 και 28 και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
- κλάση 18: «Προϊόντα από δέρμα και/ή απομιμήσεις δέρματος (περιλαμβανόμενα στην κλάση αυτή): τσάντες χειρός και λοιπές θήκες μη προσαρμοσμένες στα προϊόντα τα οποία προορίζονται να τοποθετούνται εντός αυτών, καθώς και δερμάτινα είδη μικρού μεγέθους, ιδίως δε τσάντες-πορτοφόλια, πορτοφόλια, θήκες για κλειδιά: τσάντες χειρός, χαρτοφύλακες, τσάντες τακτοποιήσεως αντικειμένων και τσάντες για τα ψώνια, σχολικά σακίδια και σχολικές τσάντες, σακίδια για κάμπινγκ, σακίδια πλάτης, σακούλες, σακίδια για αθλητικούς αγώνες, τσάντες για μεταφορά και τακτοποίηση και σακίδια ταξιδιού από δέρμα ή απομίμηση δέρματος, από συνθετικές ύλες, πλεκτά και άλλα υφάσματα ή από υποκατάστατα δέρματος: νεσεσέρ και βαλιτσάκια ταξιδιού (δερμάτινα είδη): σακίδια ώμου (με ιμάντες): δέρματα ζώων: κιβώτια ταξιδιού και βαλίτσες: ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου: μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελλοποιίας»·
- κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας: τμήματα και συστατικά μέρη υποδημάτων, σόλες υποδημάτων, ψεύτικες σόλες και σόλες ανόρθωσης, τακούνια, γλώσσες (ψίδια) για μπότες: αντιολισθητικά εξαρτήματα για υποδήματα, τάπες (άγκιστρα συγκράτησης) και καρφιά για αθλητικά υποδήματα: πρόσθετες φόδρες, κατασκευασμένες τσέπες ενδυμάτων: κορσέδες (γυναικεία εσώρουχα): μπότες, παντοφλάκια, τσόκαρα και παντόφλες: έτοιμα είδη υπόδησης, υποδήματα περιπάτου, αθλητικά υποδήματα, υποδήματα για δραστηριότητες αναψυχής, υποδήματα προπόνησης, τρεξίματος (τζόγκινγκ), γυμναστικής, μπάνιου και φυσιοθεραπείας (περιλαμβανόμενα στην κλάση αυτή), υποδήματα αντισφαίρισης (τένις): περικνήμια και γκέτες, δερμάτινα περικνήμια και γκέτες, εφαρμοστά παντελόνια, ταινίες και επιδέσεις προστασίας της γάμπας, γκέτες για υποδήματα: φόρμες προπόνησης, σορτς και μπλούζες γυμναστικής, σορτς και φανέλες ποδοσφαίρου, μπλούζες και σορτς για αντισφαίριση, ενδύματα και φόρμες κολύμβησης και για την παραλία, ανδρικά και γυναικεία μαγιό σε μορφή σλιπ για κολύμβηση και για την παραλία και μαγιό, περιλαμβανομένων των μαγιό τύπου μπικίνι, ενδύματα και φόρμες για άθληση και για δραστηριότητες αναψυχής (περιλαμβανομένων των πλεκτών ενδυμάτων και των ενδυμάτων από φανέλα), καθώς και για σωματική άσκηση, για τρέξιμο (τζόγκινγκ) ή για δρόμο αντοχής και για γυμναστική, αθλητικά σορτσάκια και παντελόνια,

πλεκτά ενδύματα, πουλόβερ, κοντομάνικα μπλουζάκια, μακρυμάνικες μπλούζες, ενδύματα και φόρμες για αντισφαίριση και χιονοδρομία· αθλητικές φόρμες και ενδύματα για δραστηριότητες αναψυχής, πανωφόρια και ενδυμασίες παντός καιρού, μακριές κάλτσες, κάλτσες ποδοσφαίρου, γάντια, περιλαμβανομένων των γαντιών από δέρμα, καθώς και από απομιμήσεις δέρματος ή συνθετικό δέρμα, κασκέτα και σκούφοι, ταινίες συγκράτησης των μαλλιών και κεφαλόδεσμοι, κορδέλες για την απορρόφηση του ιδρώτα, εσάρπες, μαντίλια για το κεφάλι, φουλάρια, κασκόλ· καλύμματα μύτης, ζώνες, μπουφάν με κουκούλα (άνορακ και παρκά), αντιανεμικές κάπες και αδιάβροχα ενδύματα, παλτά, μπλούζες, σακάκια και πανωφόρια, φούστες, κοντά παντελόνια και παντελόνια, πουλόβερ και εναρμονισμένα σύνολα πλειόνων ενδυμάτων και εσωρούχων· εσώρουχα»·

- κλάση 28: «Παιχνίδια, αθύρματα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα υποδήματα και οι μπάλες σε μινιατούρα (που χρησιμοποιούνται ως παιχνίδια)· όργανα και μηχανήματα σωματικής ασκήσεως, γυμναστικής και αθλήσεως (περιλαμβανόμενα στην κλάση αυτή)· εξοπλισμός για χιονοδρομίες, αντισφαίριση και ψάρεμα· χιονοπέδιλα, δέστρες χιονοπέδλων, ράβδοι χιονοδρομίας· ειδικές απολήξεις για χιονοπέδιλα, δέρματα για χιονοπέδιλα· μπάλες και μπαλάκια παιχνιδιού, περιλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για αθλήματα και για παιχνίδια· βάρη, σφαίρες, δίσκοι, ακόντια· ρακέτες αντισφαιρίσεως, ρακέτες πιγκ-πονγκ ή επιτραπέζιας αντισφαιρίσεως, μπάντιντον και σκουός, μπαστούνια του κρίκετ, μπαστούνια για γκολφ και χόκεϊ· μπαλάκια αντισφαιρίσεως και μπάντιντον ή άλλων συναφών αθλημάτων· τροχοπέδιλα και πατίνια, υποδήματα-τροχοπέδιλα, καθώς και με ενισχυμένες σόλες· τραπέζια επιτραπέζιας αντισφαιρίσεως· κορύνες ρυθμικής γυμναστικής, στεφάνια για άθληση, δίχτυα αθλημάτων, δίχτυα τερμάτων και δίχτυα για μπάλες· αθλητικά γάντια (εξοπλισμός παιχνιδιού)· κούκλες, ενδύματα για κούκλες, υποδήματα για κούκλες, κασκέτα και σκούφοι για κούκλες, ζώνες για κούκλες, ποδιές για κούκλες· επιγονατίδες, περιαγκωνίδες, επιστραγαλίδες και επικαλαμίδες για αθλήματα· στολίδια για χριστουγεννιάτικα δέντρα»·

16. Προς στήριξη της ανακοπής της, η οποία ασκήθηκε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, η Puma προέβαλε τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα στο σύνολο των κρατών μελών, τούτο δε όσον αφορά όλα τα προϊόντα που παρατίθενται στο σημείο 15 των παρούσων προτάσεων.

17. Στις 10 Μαρτίου 2014, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της. Μολονότι αναγνώρισε κάποιο βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το τμήμα ανακοπών έκρινε, όσον αφορά τη φήμη της οποίας χαίρει το υπ' αριθ. 593987 προγενέστερο σήμα, ότι, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, παρέλκει η εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που η Puma προσκόμισε προκειμένου να αποδείξει την εκτεταμένη χρήση του και τη φήμη του και ότι η εξέταση θα διενεργηθεί με βάση την υπόθεση ότι το εν λόγω προγενέστερο σήμα έχει «αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα». Πάνω σε αυτή τη βάση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι εν προκειμένω δεν αποδεικνύεται ο σύνδεσμος που απαιτείται από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

18. Στις 7 Μαΐου 2014, η Puma άσκησε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, προσφυγή κατά της απόφασης του εξεταστή.

19. Με την επίμαχη απόφαση, το πέμπτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή.

20. Πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προγενέστερα σήματα και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εμφανίζουν σε ορισμένο βαθμό οπτική ομοιότητα και εμπεριέχουν την ίδια έννοια «αιλουροειδούς σε άλμα που παραπέμπει σε πούμα».

21. Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το επιχειρήμα της Puma ότι το τμήμα ανακοπών επιβεβαίωσε την ύπαρξη της φήμης των προγενέστερων σημάτων, με το σκεπτικό ότι το τμήμα ανακοπών απλώς έκρινε, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, ότι εν προκειμένω δεν είναι αναγκαίο να προβεί σε εκτίμηση των σχετικών με τη φήμη αποδεικτικών στοιχείων που είχε προσκομίσει η Puma και ότι θα προβεί σε εξέταση με βάση την υπόθεση ότι το υπ' αριθ. 593987 προγενέστερο σήμα έχει «αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα». Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών εξέτασε και απέρριψε τα αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα όσον αφορά τα διαλαμβανόμενα στο σημείο 15 των παρουσών προτάσεων προϊόντα.

22. Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι έπρεπε να θεωρηθεί αποδεδειγμένη η φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα, η βάση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 ανακοπή έπρεπε να απορριφθεί επειδή δεν πληρούνταν οι λοιπές προϋποθέσεις, δηλαδή η ύπαρξη οφέλους που αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή η ύπαρξη βλάβης στα σήματα αυτά.

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

23. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 2015, η Puma άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της επίμαχης απόφασης.

24. Η Puma διατύπωσε κατ' ουσίαν τρεις λόγους ακυρώσεως προβάλλοντας, με τον πρώτο, παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως, καθόσον το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα αποδεικτικά στοιχεία ως προς τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα και συνήγαγε ότι δεν αποδείχθηκε η φήμη τους αυτή, με τον δεύτερο, παράβαση των άρθρων 75 και 76 του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία ως προς τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα μολονότι το τμήμα ανακοπών δεν είχε προβεί σε τέτοια εξέταση, και, με τον τρίτο, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.

25. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Puma υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών, απορρίπτοντας τα αποδεικτικά στοιχεία της σχετικά με τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα και αφιστάμενο από την πρακτική του ως προς την έκδοση αποφάσεων όσον αφορά τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως. Προς στήριξη αυτού του λόγου ακυρώσεως, η Puma προέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δύο επιχειρήματα: το πρώτο αφορούσε την άρνηση του τμήματος προσφυγών να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που δεν είχαν μεταφρασθεί στη γλώσσα διαδικασίας και το δεύτερο το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών απέστη από την προγενέστερη πρακτική του ως προς την έκδοση αποφάσεων.

26. Αφότου έκρινε απαράδεκτες μερικές εικόνες που είχε προσκομίσει η Puma, επειδή προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε τα δύο επιχειρήματα της Puma που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε το περιεχόμενο του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, το οποίο συνεπάγεται ιδίως την

υποχρέωση της Διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της, υποχρέωση η οποία, αφενός, παρέχει στους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να γνωρίσουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, καθιστά δυνατή την εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης άσκηση του ελέγχου νομιμότητας της αποφάσεως.

27. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, στη νομολογία του σχετικά με τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως, και ιδίως στην απόφασή του της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ* (C-51/10 P, EU:C:2011:139), το Δικαστήριο έκρινε ότι το EUIPO, στο πλαίσιο της εξετάσεως αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις που έχουν ήδη εκδοθεί επί παρόμοιων αιτήσεων και να διερωτάται με ιδιαίτερη προσοχή ως προς το αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο, μολονότι οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως πρέπει να συγκεράζονται με την τήρηση της νομιμότητας. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, κατά συνέπεια, ο αιτών την καταχώριση σημείου ως σήματος δεν μπορεί να επικαλεσθεί προς όφελός του τυχόν παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος άλλου, προκειμένου να επιτύχει την έκδοση πανομοιότυπης αποφάσεως. Κατά τα λοιπά, για λόγους ασφάλειας δικαίου και, συγκεκριμένα, χρηστής διοικήσεως, η εξέταση κάθε αιτήσεως καταχωρίσεως πρέπει να είναι αυστηρή και πλήρης προκειμένου να αποφεύγεται το ενδεχόμενο μη προσήκουσας καταχωρίσεως σήματος. Η εξέταση αυτή πρέπει να διενεργείται κατά περίπτωση, δεδομένου ότι η καταχώριση σημείου ως σήματος εξαρτάται από ειδικά κριτήρια, τα οποία έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης περιπτώσεως και τα οποία χρησιμεύουν για να εξακριβωθεί το ενδεχόμενο το οικείο σημείο να εμπίπτει σε κάποιον από τους λόγους απαραδέκτου.

28. Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της Puma το οποίο προβλήθηκε προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο το απέρριψε εκθέτοντας ότι, βάσει του κανόνα 19 του κανονισμού 2868/95, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που δεν είχαν μεταφρασθεί στη γλώσσα διαδικασίας.

29. Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα της Puma, με το οποίο προβλήθηκε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία το τμήμα προσφυγών υπέπεσε αφιστάμενο από την πρακτική του EUIPO ως προς την έκδοση αποφάσεων και από τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο κατ' αρχάς υπενθύμισε το περιεχόμενο των τριών πρόσφατων αποφάσεων του EUIPO, στις οποίες αυτό δέχθηκε την ύπαρξη της εν λόγω φήμης, και, στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε επίσης στα αποδεικτικά στοιχεία που η Puma είχε προσκομίσει στις εν λόγω διαδικασίες προς στήριξη της υπάρξεως φήμης των προγενέστερων σημάτων της. Εν συνεχεία, στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Puma επικαλέστηκε προσηκόντως τις εν λόγω αποφάσεις κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, χωρίς αυτό να τις εξετάσει, ούτε καν να τις μνημονεύσει, στην επίμαχη απόφαση, καθόσον το τμήμα προσφυγών αρκέστηκε στην υπόμνηση ότι το EUIPO δεν δεσμεύεται από την προγενέστερη πρακτική του ως προς την έκδοση αποφάσεων. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τα συμπεράσματα του EUIPO στις τρεις αυτές αποφάσεις ενισχύονται από πλείονες αποφάσεις εθνικών γραφείων τις οποίες προσκόμισε η Puma.

30. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αφενός, ότι σε τρεις πρόσφατες αποφάσεις το EUIPO είχε διαπιστώσει τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα και, αφετέρου, ότι η διαπίστωση περί της φήμης του σήματος αποτελεί διαπίστωση περί των πραγματικών περιστατικών που δεν εξαρτάται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

31. Το Γενικό Δικαστήριο εξ αυτών συνήγαγε, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «λαμβάνομένης υπόψη της [...] νομολογίας, κατά την οποία το EUIPO πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις που έχουν ήδη εκδοθεί επί παρόμοιων αιτήσεων και να διερωτάται με ιδιαίτερη προσοχή για το αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο, και δεδομένης της υποχρεώσεώς του αιτιολογήσεως, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να αποκλίνει της πρακτικής του EUIPO ως προς την έκδοση αποφάσεων χωρίς να παραθέσει την παραμικρή εξήγηση όσον αφορά τους λόγους για

τους οποίους έκρινε ότι οι διαπιστώσεις περί πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, στις οποίες είχε προβεί στις αποφάσεις αυτές, δεν ασκούσαν ή δεν ασκούσαν πλέον επιρροή στην προκειμένη περίπτωση. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών ουδόλως μνημονεύει ενδεχόμενη ελάττωση της φήμης αυτής από του χρόνου εκδόσεως των προμνημονευθεισών πρόσφατων αποφάσεων ούτε κάνει λόγο για ενδεχομένως παράνομο χαρακτήρα της πρακτικής αυτής ως προς την έκδοση αποφάσεων».

32. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα του EUIPO ότι οι αποφάσεις αυτές δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη, καθόσον ουδεμία από αυτές συνοδεύταν από προσκομισθέντα στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών αποδεικτικά στοιχεία περί της φήμης των προγενέστερων σημάτων, διευκρινίζοντας ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει, στο πλαίσιο της εξετάσεως προσφυγής κατά αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, εξουσία εκτιμήσεως, βάσει του κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, ως προς το ζήτημα αν πρέπει ή όχι να λάβει υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είχαν προβληθεί ή προσκομισθεί εντός των προθεσμιών που ορίστηκαν ή διευκρινίστηκαν από το τμήμα ανακοπών.

33. Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στις σκέψεις 37 και 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «λαμβανομένης υπόψη της πρόσφατης προγενέστερης πρακτικής του ως προς την έκδοση αποφάσεων, η οποία ενισχύεται από σχετικώς υψηλό αριθμό εθνικών αποφάσεων και από μία απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, το τμήμα προσφυγών όφειλε, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοικήσεως [...] είτε να ζητήσει από την προσφεύγουσα να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα –έστω και για να τα απορρίψει τελικώς κατόπιν εξετάσεως– όπως του παρέχει τη δυνατότητα ο κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, είτε να παραθέσει τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι οι διαπιστώσεις στις οποίες προέβη στις προγενέστερες αυτές αποφάσεις ως προς τη φήμη των προγενέστερων σημάτων έπρεπε να απορριφθούν εν προκειμένω. Τούτο καθίστατο κατά μείζονα λόγο αναγκαίο δεδομένου ότι ορισμένες από τις αποφάσεις αυτές μνημόνευαν κατά τρόπο ιδιαιτέρως λεπτομερή τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία είχαν στηριχθεί οι εκτιμήσεις τους περί της φήμης των προγενέστερων σημάτων, στοιχείο το οποίο έπρεπε να επιστήσει την προσοχή του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την ύπαρξή τους». Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, κρίνοντας ότι το EUIPO παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, ιδίως δε την υποχρέωσή του να αιτιολογεί τις αποφάσεις του.

34. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι, δεδομένου ότι η ισχύς της φήμης των προγενέστερων σημάτων λαμβάνεται υπόψη κατά τη σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, επί της οποίας το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε επαλλήλως στην επίμαχη απόφαση, η πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το τμήμα προσφυγών μπορούσε να ασκήσει καθοριστική επιρροή στο αποτέλεσμα της ανακοπής. Πάντως, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε πλήρη εξέταση της φήμης των προγενέστερων σημάτων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν σε θέση να αποφανθεί επί της προβαλλόμενης παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

35. Επομένως, στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως και ακύρωσε την επίμαχη απόφαση, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η ανακοπή της Puma, χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως που αυτή είχε προβάλλει.

V. Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

36. Με την αίτησή του αναιρέσεως, το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει την Puma στα δικαστικά έξοδα. Η Puma ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

37. Οι διάδικοι εξέθεσαν τα επιχειρήματά τους γραπτώς και προφορικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Δεκεμβρίου 2017.

VI. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

38. Το EUIPO διατυπώνει δύο λόγους αναιρέσεως. Με τον πρώτο προβάλλει παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, σε συνδυασμό με τον κανόνα 19, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2868/95 και το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Με τον δεύτερο προβάλλει παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

39. Το EUIPO αναπτύσσει τους δύο αυτούς λόγους με τέσσερα επιχειρήματα, τα οποία αναλύει σε τρία σημεία. Παρά το γεγονός ότι η ανάπτυξη αυτή μπορεί ενίοτε να είναι δυσνόητη, τα αμφισβητούμενα σημεία προσδιορίζονται με σαφήνεια. Από τις αιτιάσεις αυτές προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως έχει τρία σκέλη.

40. Πρώτον, στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε τη θέση και τις υποχρεώσεις του EUIPO στο πλαίσιο των ενώπιόν του διαδικασιών *inter partes*, καθόσον διαπίστωσε ότι η Puma είχε «επικαλεσθεί προσηκόντως» τρεις προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO, προκειμένου να αποδείξει τη φήμη της οποίας χαίρουν τα σήματά της, όπως απαιτεί ο κανόνας 19, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2868/95.

41. Δεύτερον, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε τόσο τον χαρακτήρα διαδικασίας εκατέρωθεν ακροάσεως που έχουν οι διαδικασίες *inter partes* όσο και την έννοια της «φήμης» κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, χαρακτηρίζοντας τις προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO ως «πρακτική του [...] ως προς την έκδοση αποφάσεων». Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υποχρεώνοντας το τμήμα προσφυγών του EUIPO να εξηγήσει για ποιον λόγο δεν έλαβε υπόψη τις διαπιστώσεις του στις προγενέστερες αποφάσεις που αφορούσαν τη φήμη των σημάτων της Puma.

42. Τρίτον, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κακώς διαπίστωσε ότι το τμήμα προσφυγών του EUIPO έπρεπε, επικουρικώς, να καλέσει αυτεπαγγέλτως την Puma να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία για τη φήμη που θεωρεί ότι έχουν τα σήματά της. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως που διέπει τις διαδικασίες *inter partes* βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Το τρίτο αυτό σκέλος συνδέεται με την αιτίαση που διατυπώνεται στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου αναιρέσεως και θεμελιώνεται στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο έχει εφαρμογή βάσει του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Επομένως, αυτές οι πτυχές της αιτήσεως αναιρέσεως θα εξεταστούν από κοινού στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου αναιρέσεως.

A. Επί των δύο πρώτων σκελών του πρώτου λόγου αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, σε συνδυασμό με τον κανόνα 19, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 2868/95 και το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009

43. Θα εξετάσω από κοινού τα δύο πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, δεδομένου ότι, κατ' ουσίαν, αμφότερα αφορούν τις συνέπειες της πρακτικής του EUIPO ως προς την έκδοση αποφάσεων επί της αποδείξεως της φήμης σήματος.

44. Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το EUIPO δεν αμφισβητεί τη δυνατότητα ενός ανακόπτοντος να επικαλεστεί την προγενέστερη πρακτική του ως προς την έκδοση αποφάσεων, αλλά το γεγονός ότι προγενέστερη απόφαση μπορεί να ληφθεί υπόψη χωρίς ο ανακόπτων να έχει συνοδεύσει την εν λόγω επίκληση με ακριβή και ορθή μνεία των εγγράφων που είχαν κατατεθεί στη διαδικασία στην οποία εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, και τούτο στη γλώσσα της νέας διαδικασίας⁶.

45. Αν γίνει δεκτή, η άποψη αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα να αναιρεθεί η αποδεικτική αξία των διαπιστώσεων που πραγματοποιήθηκαν στην προγενέστερη απόφαση και, επομένως, να χάσει μεγάλο μέρος της σημασίας της η νομολογία σχετικά με την προγενέστερη πρακτική ως προς την έκδοση αποφάσεων, δεδομένου ότι ο ανακόπτων δεν θα μπορεί να αποφύγει τον προσδιορισμό των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν προηγουμένως και την απόδειξη της επιρροής τους στη νέα διαδικασία ανακοπής.

46. Πάντως, η φύση της «φήμης» προγενέστερου σήματος κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 είναι απολύτως συμβατή με την υποχρέωση του EUIPO να λαμβάνει υπόψη την προγενέστερη πρακτική του ως προς την έκδοση αποφάσεων, όπως παγιώθηκε από το Δικαστήριο όσον αφορά άλλους απόλυτους⁷ ή σχετικούς⁸ λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως.

47. Συγκεκριμένα, δεν διακρίνω κανένα λόγο για τον οποίο η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η αρχή της χρηστής διοικήσεως, στις οποίες βασίζεται η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την υποχρέωση του EUIPO «να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί επί παρόμοιων αιτήσεων και να διερωτάται με ιδιαίτερη προσοχή για το αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο»⁹, δεν εφαρμόζονται στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

6 Βλ. σημείο 29 του δικογράφου της αιτήσεως αναιρέσεως.

7 Βλ., όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψεις 73 έως 77).

8 Βλ., για παράδειγμα, όσον αφορά την εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσεως προγενέστερου σήματος, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Reber Holding κατά ΓΕΕΑ (C-141/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2089, σκέψεις 45 και 46).

9 Απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψεις 73 και 74). Βλ., επίσης, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Reber Holding κατά ΓΕΕΑ (C-141/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2089, σκέψη 45), καθώς και διατάξεις της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Getty Images (US) κατά ΓΕΕΑ (C-70/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:875, σκέψεις 41 και 42), και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, σκέψη 57).

1. Επί της φύσεως της «φήμης»

48. Κατ' αρχάς, σήμα χαίρει φήμης, κατά το δίκαιο της Ένωσης, όταν είναι γνωστό σε σημαντικό μέρος του κοινού το οποίο αφορούν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτονται από το σήμα αυτό, σε σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹⁰.

49. Επομένως, πρόκειται για πραγματική διαπίστωση: η «φήμη» είναι μια πραγματικότητα¹¹. Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει εμμέσως πλην σαφώς, στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, ότι η διαπίστωση ότι το προγενέστερο σήμα έχει αποκτήσει φήμη εμπίπτει στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προβαίνει το Γενικό Δικαστήριο¹².

50. Επομένως, συντάσσομαι με την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διαπίστωση περί της φήμης των προγενέστερων σημάτων τα οποία επικαλέστηκε η Puma αποτελεί διαπίστωση περί των πραγματικών περιστατικών που δεν εξαρτάται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στην επίμαχη διαδικασία καταχωρίσεως.

51. Μολονότι προκύπτει ότι το EUIPO είχε ήδη την ευκαιρία, στο πλαίσιο προγενέστερων διαδικασιών, να αναγνωρίσει ότι συγκεκριμένο σήμα έχαιρε φήμης κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, πρόκειται για διαπίστωση πραγματικού περιστατικού. Πάντως, τα αποδεικτικά στοιχεία που το EUIPO έλαβε υπόψη ως βάση της εν λόγω διαπιστώσεως πρέπει, κατ' αρχήν, να μνημονεύονται στην αιτιολογία της προγενέστερης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, «η υποχρέωση του EUIPO να αιτιολογεί τις αποφάσεις του, δυνάμει του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, έχει περιεχόμενο όμοιο με αυτό που απορρέει από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά το οποίο η αιτιολογία πρέπει να εκθέτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, τη συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ούτως ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στα μεν ενδιαφερόμενα μέρη να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του [...]»¹³. Για την τήρηση της υποχρέωσης αυτής, τα αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν, για τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος, τη «φήμη» της οποίας χαίρει το εν λόγω σήμα πρέπει, υποχρεωτικώς, να μνημονεύονται, κατά το μάλλον ή ήττον ρητώς, στην απόφαση του EUIPO στην οποία αναγνωρίζεται η πραγματικότητα αυτή. Επομένως, τα στοιχεία αυτά δεν είναι πια απαραίτητα στο πλαίσιο μεταγενέστερης διαδικασίας ανακοπής, δεδομένου ότι η προγενέστερη απόφαση του EUIPO τα μνημονεύει προς στήριξη της διαπιστώσεως της. Η απόφαση αυτή αρκεί από μόνη της.

52. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενο, στις σκέψεις 30 και 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την από την Puma επίκληση, στο έγγραφο της ανακοπής, τριών προγενέστερων αποφάσεων του EUIPO ως βάσιμη παραπομπή όχι μόνο στην κατά το πέρασ των σχετικών διαδικασιών διαπίστωση της φήμης των προγενέστερων σημάτων, αλλά και στα αποδεικτικά στοιχεία που η Puma είχε προσκομίσει στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών.

10 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, Iron & Smith (C-125/14, EU:C:2015:539, σκέψη 17). Βλ., επίσης, αποφάσεις της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, General Motors (C-375/97, EU:C:1999:408), καθώς και της 6ης Οκτωβρίου 2009, PAGO International (C-301/07, EU:C:2009:611, σκέψη 30). Το Δικαστήριο ρητώς αναγνώρισε, στη σκέψη 16 της αποφάσεώς του της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, Iron & Smith (C-125/14, EU:C:2015:539), ότι η φράση «χαίρει φήμης στην [Ένωση]» έχει την ίδια έννοια στον κανονισμό για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (είτε πρόκειται για τον κανονισμό 207/2009 είτε πρόκειται για τον κανονισμό 40/94) και στην οδηγία για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων [εν προκειμένω την οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (EE 2008, L 299, σ. 25)]. Στη θεωρία, Azéma, J., «Marques renommées et marques notoires en droit européen et en droit français», στο *Marques notoires et de haute renommée – Well-known and Famous Trademarks*, L.G.D.J.-Schulthess, 2011, σ. 23 έως 36, ειδικά σ. 27.

11 Βλ. Sancho Gargallo, I., «Alcance de la protección de la marca notoria en la jurisprudencia comunitaria», στο Morral Soldevila, R. (επιμ.), *Problemas actuales de derecho de la propiedad industrial*, Thomson Reuters-Civitas, 2011, σ. 141 έως 155, ειδικά σ. 141.

12 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2016, Hesse κατά ΓΕΕΑ (C-50/15 P, EU:C:2016:34, σκέψη 29).

13 Διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, KS Sports κατά EUIPO (C-480/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:266, σκέψη 32). Στη διάταξη αυτή, το Δικαστήριο συνόψισε σε μία σκέψη την κρίση που είχε ήδη εκφέρει σχετικά με τις παρόμοιες διατάξεις του κανονισμού 40/94 και της Συνθήκης ΕΚ στην απόφασή του της 21ης Οκτωβρίου 2004, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ (C-447/02 P, EU:C:2004:649, σκέψεις 63 έως 65).

2. *Επί των συνεπειών που η διαδικασία inter partes έχει για τη συνεκτίμηση προγενέστερης πρακτικής ως προς την έκδοση αποφάσεων*

53. Εν συνεχεία, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει το EUIPO προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η συνεκτίμηση προγενέστερης πρακτικής ως προς την έκδοση αποφάσεων σχετικής με τη φήμη σήματος δεν αντιβαίνει στον χαρακτήρα διαδικασίας εκατέρωθεν ακροάσεως τον οποίο έχει η διαδικασία ανακοπής· δεν αντιβαίνει επίσης στην ειδικότητα της διαπιστώσεως που πραγματοποιείται σε κάθε διαδικασία ανακοπής¹⁴.

54. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει προβεί σε δύο διευκρινίσεις σχετικά με την υποχρέωση του EUIPO να λαμβάνει υπόψη την προγενέστερη πρακτική του ως προς την έκδοση αποφάσεων. Αφενός, «οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως πρέπει να συμβιβάζονται με την τήρηση της νομιμότητας»¹⁵. Αφετέρου, «για λόγους ασφαλείας δικαίου και, ακριβώς, χρηστής διοικήσεως, η εξέταση κάθε αιτήσεως καταχωρίσεως πρέπει να είναι αυστηρή και πλήρης προκειμένου να αποφεύγεται το ενδεχόμενο να καταχωρίζονται σήματα τα οποία δεν έπρεπε να καταχωριστούν [...]. Η εξέταση αυτή πρέπει να διενεργείται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση»¹⁶.

55. Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, όπως το πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση σημείου ως σήματος δεν μπορεί να επικαλεστεί υπέρ αυτού ενδεχόμενη παρανομία διαπραχθείσα υπέρ τρίτου, προκειμένου να επιτύχει την έκδοση πανομοιότυπης απόφασης¹⁷, το πρόσωπο που άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως σήματος δεν μπορεί να επικαλεστεί υπέρ αυτού ενδεχόμενη παρανομία διαπραχθείσα προηγουμένως προκειμένου να επιτύχει την έκδοση πανομοιότυπης απόφασεως.

56. Ως εκ τούτου, μολονότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί να επικαλεστεί προς στήριξη της ανακοπής του πρακτική του EUIPO ως προς την έκδοση αποφάσεων σχετική με τη φήμη σήματος, ο αιτών την καταχώριση δύναται, από την πλευρά του, να αμφισβητήσει την πρακτική αυτή ή τη σημασία της στη συγκεκριμένη περίπτωση. Πράγματι, η δυνατότητα επικλήσεως προγενέστερης πρακτικής ως προς την έκδοση αποφάσεων δεν αφαιρεί από τον αιτούντα την καταχώριση το δικαίωμα να αμφισβητήσει τις αποδείξεις που είχαν προσκομιστεί προς στήριξη της ανακοπής.

57. Εν πάση περιπτώσει, ανεξάρτητα από την αντιπαράθεση μεταξύ των διαδίκων, το EUIPO θα πρέπει απλώς να λάβει υπόψη την απόφαση (ή τις αποφάσεις) που έτυχε (ή έτυχαν) επικλήσεως και να εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή αν πρέπει ή όχι να εκδώσει απόφαση προς την ίδια κατεύθυνση και να αιτιολογήσει ανάλογα την απόφασή του.

58. Στην πραγματικότητα, πρόκειται απλώς για εφαρμογή της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία το EUIPO έχει δυνάμει του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009. Επομένως, μολονότι το EUIPO δεν υποχρεούται να προσδιορίσει όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, η αιτιολογία του πρέπει να εκθέτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, τη συλλογιστική του, ούτως ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στα μεν ενδιαφερόμενα μέρη να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του¹⁸. Ως εκ τούτου, αν

14 Βλ. σημεία 22, 51 έως 53 της αιτήσεως αναιρέσεως.

15 Απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 75). Βλ., επίσης, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Reber Holding κατά ΓΕΕΑ (C-141/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2089, σκέψη 45), και διατάξεις της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Getty Images (US) κατά ΓΕΕΑ (C-70/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:875, σκέψη 43), και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, σκέψη 57).

16 Απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 77)· η υπογράμμιση δική μου. Βλ., επίσης, διατάξεις της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Getty Images (US) κατά ΓΕΕΑ (C-70/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:875, σκέψη 44)· της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, σκέψη 57), και της 14ης Απριλίου 2016, KS Sports κατά EUIPO (C-480/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:266, σκέψη 37).

17 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 76), και διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Getty Images (US) κατά ΓΕΕΑ (C-70/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:875, σκέψη 43).

18 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 17ης Μαρτίου 2016, Naazneen Investments κατά ΓΕΕΑ (C-252/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:178, σκέψεις 28 και 29), και διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, KS Sports κατά EUIPO (C-480/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:266, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

εκτέθηκαν επαρκώς τα πραγματικά περιστατικά και οι νομικές σκέψεις που έχουν ουσιώδη σημασία για την όλη οικονομία της επίδικης απόφασης, το EUIPO δεν υποχρεούται να παραθέσει ειδική αιτιολογία για να δικαιολογήσει την απόφασή του σε σχέση με τις προγενέστερες αποφάσεις τις οποίες επικαλέστηκε ένας εκ των διαδίκων στη διαδικασία¹⁹.

59. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να αποστεί από την πρακτική του EUIPO ως προς την έκδοση αποφάσεων χωρίς να παραθέσει την παραμικρή εξήγηση όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι οι διαπιστώσεις περί πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, στις οποίες είχε προβεί στις αποφάσεις αυτές, δεν ασκούν ή δεν ασκούν πλέον επιρροή.

60. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο των δύο πρώτων σκελών του πρώτου λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμα.

B. Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως καθώς και επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 σε συνδυασμό με το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009

61. Το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορούν αμφότεροι τη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, εφόσον δεν παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους εκτίμησε ότι έπρεπε να απορριφθούν οι διαπιστώσεις στις οποίες είχε προβεί στις προγενέστερες αυτές αποφάσεις, «[το τμήμα προσφυγών του EUIPO] όφειλε, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοικήσεως [...], να ζητήσει από την [Puma] να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματα».

62. Κατά το EUIPO, διατυπώνοντας την «επικουρική» αυτή υποχρέωση, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως που διέπει τις διαδικασίες *inter partes* βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 και την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Επίσης, παρέβη «παρεμπιπτόντως το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο έχει εφαρμογή εν προκειμένω δυνάμει του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95»²⁰.

63. Αναμφίβολα, η διάκριση που γίνεται στο άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 δεν μπορεί να παραβλεφθεί. Μολονότι ορίζει ότι το EUIPO εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά, η εν λόγω διάταξη διευκρινίζει εντούτοις ότι, σε διαδικασία που αφορά σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως –όπως ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009–, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι καθώς και στα αιτήματα που αυτοί υπέβαλαν. Το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προσθέτει ότι το EUIPO «*μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι*»²¹.

19 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη της 14ης Απριλίου 2016, KS Sports κατά EUIPO (C-480/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:266, σκέψη 38).

20 Σημείο 65 του δικογράφου της αιτήσεως αναιρέσεως.

21 Η υπογράμμιση δική μου.

64. Βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ο κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 ορίζει ότι, στο πλαίσιο προσφυγής που αφορά απόφαση τμήματος ανακοπών, το τμήμα προσφυγών «εξετάζει την προσφυγή μόνον όσον αφορά τα γεγονότα και τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν κατατεθεί εντός των προθεσμιών που ορίζονται ή διευκρινίζονται από το τμήμα ανακοπών [...], εκτός αν το τμήμα θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά γεγονότα και στοιχεία δυνάμει του άρθρου [76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009]».

65. Κατά το Δικαστήριο, «οι διάδικοι εξακολουθούν [επομένως] να μπορούν να προβάλουν πραγματικά περιστατικά και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία και μετά τη λήξη των προθεσμιών που τους τάσσουν οι διατάξεις του κανονισμού [207/2009] και [...] ουδόλως απαγορεύεται στο [EUIPO] να λάβει υπόψη του πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προβληθεί ή προσκομιστεί εκπροθέσμως»²². Με άλλα λόγια, οι διαφορές αυτές διατάξεις παρέχουν στα τμήματα προσφυγών του EUIPO διακριτική ευχέρεια να αποφασίζουν αν πρέπει να λάβουν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είχαν προβληθεί ή προσκομιστεί εντός των προθεσμιών που όρισε ή διευκρίνισε το τμήμα ανακοπών²³, υπό την προϋπόθεση όμως ότι τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίστηκαν εντός της ταχθείσας από το EUIPO προθεσμίας²⁴.

66. Επομένως, πρόκειται για δυνατότητα και όχι για υποχρέωση του EUIPO: οι διάδικοι «δεν απολαύ[ουν] ανεπιφύλακτου δικαιώματος να ληφθούν υπόψη [τα πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εκτός των ταχθεισών προθεσμιών] από το τμήμα προσφυγών [του EUIPO], καθότι το τελευταίο διαθέτει αντιθέτως περιθώριο εκτιμήσεως για να αποφασίζει αν πρέπει ή δεν πρέπει να λάβει υπόψη του τα εν λόγω στοιχεία για την έκδοση της αποφάσεως»²⁵.

67. Εν αντιθέσει προς την προτεινόμενη από το EUIPO ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εκτιμώ ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μετέτρεψε τη δυνατότητα που αναγνωρίζεται στο EUIPO, από το άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009 και τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, να λαμβάνει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προσκόμισαν εμπρόθεσμα οι διάδικοι σε υποχρέωση να ζητεί τέτοια αποδεικτικά στοιχεία. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση που διατυπώνει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν βασίζεται στις προαναφερθείσες διατάξεις, αλλά στην αρχή της χρηστής διοικήσεως και, ειδικότερα, στην υποχρέωση αιτιολογήσεως που αυτή εμπεριέχει²⁶.

68. Το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει στον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 απλώς και μόνον επειδή αυτός «παρέχει τη δυνατότητα» να ζητηθούν συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία. Πάντως, εκτιμώ ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε συναφώς σε πλάνη περί το δίκαιο.

69. Συγκεκριμένα, ο κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95 ρητώς παρέχει στο τμήμα προσφυγών του EUIPO τη δυνατότητα να λαμβάνει υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προβλήθηκαν ή δεν προσκομίστηκαν εμπρόθεσμα. Πάντως, το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 παρέχει στο τμήμα προσφυγών του EUIPO τη δυνατότητα να καλέσει τους διαδίκους, «όποτε είναι αναγκαίο

22 Απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 42)· η υπογράμμιση δική μου.

23 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ (C-120/12 P, EU:C:2013:638, σκέψη 32).

24 Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 21ης Ιουλίου 2016, EUIPO κατά Grau Ferrer (C-597/14 P, EU:C:2016:579, σκέψεις 25 έως 27).

25 Απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 63). Βλ. επίσης, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, Les éditions Albert René (C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψη 142).

26 Το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει στις σκέψεις 18 και 20 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες ρητώς αφορούν το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται σε αυτό.

και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει»²⁷. Επιπλέον, το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 προβλέπει επίσης τη δυνατότητα να ζητηθεί η προσκόμιση εγγράφων και δειγμάτων σε «κάθε διαδικασία ενώπιον του [EUIPO]».

70. Υπό τις περιστάσεις αυτές, λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που το EUIPO έχει δυνάμει της αρχής της χρηστής διοικήσεως, η οποία ρητώς προβλέπεται στο άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το τμήμα προσφυγών του EUIPO «όφειλε, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοικήσεως», να ζητήσει από τον δικαιούχο των προγενέστερων σημάτων να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη φήμη της οποίας αυτά έχαιραν, αν αυτό ήταν αναγκαίο προκειμένου το EUIPO να απορρίψει τις διαπιστώσεις στις οποίες είχε προβεί σε προγενέστερες αποφάσεις και να αιτιολογήσει δεόντως την απόφασή του. Συναφώς, πρόκειται απλώς και μόνο για χρήση δυνατότητας προβλεπόμενης στο άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

71. Επιπλέον, ο κανόνας που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο διασφαλίζει επίσης τον σεβασμό της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, δεδομένου ότι το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 απαγορεύει στο EUIPO να θεμελιώνει τις αποφάσεις του σε λόγους επί των οποίων οι διάδικοι δεν είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Όταν ζητεί από τον ανακόπτοντα να προσκομίσει συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία, το EUIPO οφείλει να παρέχει στον αιτούντα την καταχώριση τη δυνατότητα να λάβει θέση επ' αυτών.

72. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμα. Ως εκ τούτου, οι δύο λόγοι αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

73. *Επικουρικώς*, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως παραπέμποντας στον κανόνα 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2868/95, εκτιμώ ότι, εν πάση περιπτώσει, η αρχή της χρηστής διοικήσεως, σε συνδυασμό με το άρθρο 63, παράγραφος 2, και το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, δικαιολογεί επαρκώς το διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η πλάνη του Γενικού Δικαστηρίου δεν αρκεί για την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως²⁸.

74. Υπό τις συνθήκες αυτές, εφόσον τα δύο πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου αναιρέσεως δεν μπορούν να οδηγήσουν στην αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η αίτηση αναιρέσεως θα πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

VII. Επί των δικαστικών εξόδων

75. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η Puma ζήτησε να καταδικαστεί το EUIPO στα δικαστικά έξοδα και το EUIPO ηττήθηκε, αυτό πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

²⁷ Η υπογράμμιση δική μου.

²⁸ Βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 21ης Ιουλίου 2016, EUIPO κατά Grau Ferrer (C-597/14 P, EU:C:2016:579, σκέψη 29).

VIII. Πρόταση

76. Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που προεκτέθηκαν, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
- να καταδικάσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.